

ЮРИДИЧНИЙ НАУКОВИЙ ЕЛЕКТРОННИЙ ЖУРНАЛ

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ
ФАХОВЕ ВИДАННЯ

www.lsej.org.ua

2' 2020

**Запорізький національний університет
Міністерства освіти і науки України**

**Електронне наукове фахове видання
«Юридичний науковий
електронний журнал»**

№ 2, 2020

**На підставі Наказу Міністерства освіти та науки України № 409 від 17.03.2020 р. (додаток 1)
журнал внесений до переліку фахових видань категорії «Б» у галузі юридичних наук
(081 – Право, 262 – Правоохоронна діяльність, 293 – Міжнародне право)**

**Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International
(Республіка Польща)**

**Запорізький національний університет
Запоріжжя 2020**

Юридичний науковий електронний журнал – електронне наукове фахове видання юридичного факультету Запорізького національного університету

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Коломосць Тетяна Олександрівна – доктор юридичних наук, професор

Заступник головного редактора:

Бондар Олександр Григорович – доктор юридичних наук, професор

Відповідальний секретар:

Віхляєв Михайло Юрійович – доктор юридичних наук, доцент

Члени редакційної колегії:

Биргеу Михайло Михайлович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Молдова);

Болокан Інна Вікторівна – доктор юридичних наук, доцент;

Верлос Наталя Володимирівна – кандидат юридичних наук;

Галіцина Наталя Вікторівна – доктор юридичних наук, доцент;

Діхтієвський Петро Васильович – доктор юридичних наук, професор;

Дугенець Олександр Сергійович – доктор юридичних наук, професор (Російська Федерація);

Дудоров Олександр Олексійович – доктор юридичних наук, професор;

Ібрагімов Соліджон Ібрагімович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Таджикистан);

Колпаков Валерій Костянтинович – доктор юридичних наук, професор;

Курінний Євген Володимирович – доктор юридичних наук, професор;

Кушнір Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор;

Лана Офак – доцент юридичного факультету Загребського університету (Хорватія);

Сильченко Микола Володимирович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Білорусь);

Стеценко Семен Григорович – доктор юридичних наук, професор;

Уільям Дж. Уоткінс – доктор юридичних наук (США);

Федчишин Дмитро Володимирович – кандидат юридичних наук;

Шарая Анна Анатоліївна – кандидат юридичних наук.

*Рекомендовано до опублікування вченою радою
Запорізького національного університету,
протокол № 8 від 31.03.2020 р.*

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1 ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Бичков І.Г. ІНСТИТУТ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮСТИЦІЇ ТА БАЛАНС ВЛАДИ В ДЕМОКРАТИЧНІЙ ДЕРЖАВІ.....	14
Богуцький П.П. СУБ'ЄКТНІСТЬ ДЕРЖАВИ ТА СУСПІЛЬСТВА У СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЯХ СФЕРИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.....	19
Вертегел Є.П., Посашкова В.С. СУДОВА ПРАКТИКА ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВА: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	24
Івасишин Т.М., Бурлак О.С., Фединишинець Р.М. РОЗВИТОК КРИМІНАЛІСТИКИ В УКРАЇНІ.....	28
Кельман М.С., Коваль І.М. ПРИРОДА СУБ'ЄКТА ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ.....	31
Кравчук С.М. ПРАВОЛЮДИННІ ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЦИФРИЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ.....	33
Кристияк М.Б. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПОЛІТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ВЛАДИ ТА ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЩОДО ЇХ УНИКНЕННЯ.....	36
Лагутіна К.О. ТЕЛЕМЕДИЧНА МЕРЕЖА В УКРАЇНІ.....	38
Мерник А.М., Кузьміна В.О., Бурлаков Б.М. ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ: ТЕОРЕТИЧНИЙ І ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ.....	42
Мустафаєва С.М., Дерев'яко С.С. КОНЦЕПЦІЯ СОМАТИЧНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ ТА ЇЇ ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА.....	47
Рябченко Т.О. Мурач Д.В. РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОЇ МОВИ В УКРАЇНІ В 1914–1991 РОКАХ.....	50
Riazantseva Y.O. MACHINE-READABLE LAW AND ITS PROSPECTS IN UKRAINE.....	54
Сасно М.І., Малий Б.С. ПРАВО НА СВОБОДУ ТА ОСОБИСТУ НЕДОТОРКАНІСТЬ ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ СКЛАДНИК ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВНОСТІ.....	57
Шкаплеров Ю.П. ПРАВОВАЯ РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ДОСУДЕБНОГО ПРОИЗВОДСТВА В УГОЛОВНОМ ПРОЦЕССЕ ПО СТАТУТАМ ВЕЛИКОГО КНЯЖЕСТВА ЛИТОВСКОГО.....	61
Шкурська І.С. ГОЛОДОМОР 1932–1933 РОКІВ – ТРАГІЧНА СТОРІНКА В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ.....	66

РОЗДІЛ 2 КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Денисенко К.В. КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ПРАВА НА СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	69
Єщенко М.Г. ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ Й ОЗНАКИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ.....	72
Зінченко О.В. ДВОПАЛАТНІ ПАРЛАМЕНТИ ПОЛЬЩІ ТА ФРАНЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ.....	75
Іщук Д.О. СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ.....	79
Кисельова О.М. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛІЗАЦІЇ АБОРТІВ У ДЕЯКИХ ШТАТАХ США..	83
Лубенець С.А., Троян О.А. ТЕНДЕНЦІЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ.....	86
Майоров В.В. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ТА ВЛАСТИВОСТІ ЇЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ.....	90
Олійник А.Ю. ЮРИДИЧНІ ГАРАНТІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНСТИТУЦІЙНОЇ СВОБОДИ ОСОБИ НА ПІДПРИЄМНИЦЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ.....	93
Цюпка Б.М. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ НАДЗВИЧАЙНОГО СТАНУ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ: ЗАКОНОДАВЧЕ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ.....	97

РОЗДІЛ 3 ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Амеліна А.С., Колокольна Н.С. МЕДІАЦІЙНІ УГОДИ (ДОГОВОРИ) ЩОДО ВИРІШЕННЯ СІМЕЙНИХ СПОРІВ.....	99
Білоус Т.Й. РЕГУЛЮВАННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА.....	103
Воробйова В.І., Гуденко Д.О. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОГОВОРУ ФАКТОРИНГУ.....	106
Гуйван П.Д. ОПОСЕРЕДКУВАННЯ ОБОРОТУ Й ОХОРОНИ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В АКТАХ ЗАРУБІЖНОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	110
Денисяк Н.М. ВЧИНЕННЯ НОТАРІАЛЬНИХ ДІЙ НОТАРІУСОМ ЩОДО СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ У ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ.....	115
Дяченко С.В., Колокольна Н.С. ЗАПРОВАДЖЕННЯ МЕДІАЦІЇ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ СІМЕЙНИХ СПОРІВ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ: СУДОВА ПРАКТИКА.....	118

Дяченко С.В., Таранюк Т.О. АВТОРСЬКІ ПРАВА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ: СУДОВИЙ ЗАХИСТ.....	122
Єременко Є.В. ЩОДО ПИТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ СПОСОБІВ ВИРІШЕННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ СПОРІВ.....	126
Лопашук Д.В., Яскорський М.О. ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ВИОКРЕМЛЕННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ПРОГРАМ З ОБ'ЄКТІВ ОХОРОНИ АВТОРСЬКИМ ПРАВОМ В ОКРЕМУ КАТЕГОРІЮ	130
Пачколіна В.А. ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ФОТОГРАФІЧНИХ ПОСЛУГ	133
Рябченко Ю.Ю. СТАНДАРТ ДОКАЗУВАННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ПРАВІ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ.....	136
Семенюк О.А. ПРАВОВА ПРИРОДА ПРАВА НА НАУКОВЕ ВІДКРИТТЯ В КРАЇНАХ АНГЛО-САКСОНСЬКОГО ПРАВА	140
Чеховська І.В., Яременко В.С. ПРАВО НА УКЛАДАННЯ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ	144

РОЗДІЛ 4

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Згама А.О. ЗАКОННІ ПРОЦЕНТИ ТА ІНФЛЯЦІЙНІ ВТРАТИ У СФЕРІ ГОСПОДАРЮВАННЯ: ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ СТ. 625 ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	148
Kolosovska D.V. ARGUMENT ABOUT CORRUPTION IN INTERNATIONAL ARBITRATION: ICSID CASE LAW	152
Поклонська О.Ю., Шуміленко Ю.О., Бойко К.С. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ЦІНОУТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ.....	156
Прокоп'єв Р.Є. ПРАВОВЕ ПІДГРУНТЯ РЕФОРМУВАННЯ РИНКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ В УКРАЇНІ	159
Щипанова О.О. МЕХАНІЗМ ВИНИКНЕННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ОБ'ЄКТ, ЗАКІНЧЕНИЙ БУДІВНИЦТВОМ.....	162

РОЗДІЛ 5

ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Гайдаренко Л.О. ДО ПИТАННЯ ЩОДО ОБСТАВИН, ЯКІ ВИКЛЮЧАЮТЬ МАТЕРІАЛЬНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРАЦІВНИКА	166
Добріогло О.В. ПОНЯТТЯ І СУТНІСТЬ ТРУДОВИХ ГАРАНТІЙ ПРАВ ПРАЦІВНИКІВ	170
Крікорова Е.К., Данилюк О.О. ПРАВО НА СТРАЙК ТА ОСОБЛИВОСТІ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	173
Райко М.С. МІНІМАЛЬНА ЗАРОБІТНА ПЛАТА – ОДНА З НАЙВАЖЛИВИШИХ ДЕРЖАВНИХ СОЦІАЛЬНИХ ГАРАНТІЙ.....	176
Рец В.В., Нагорна О.О. ЗМІНА УМОВ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ: ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ.....	180
Ципишук К.В., Конопельцева О.О. ЩОДО ДЕЯКИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ НЕПОВНОЛІТНІХ В УКРАЇНІ	184

РОЗДІЛ 6

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Загурський О.Б. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ	187
Краснова Ю.А., Мальчик О.М. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ НА АГРАРНОМУ РИНКУ	191

РОЗДІЛ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Буковинська Н.А. РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ПРАВОВОЇ РІВНОСТІ МІЖ ЧОЛОВІКОМ ТА ЖІНКОЮ В ІСТОРИЧНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ	196
Гаврильців М.Т. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	200
Діденко Є.В. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУД НА ЕТАПІ ПІДГОТОВКИ ДО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	204
Жогов В.С. ТЕХНОЛОГІЯ БЛОКЧЕЙН ЯК СУЧАСНИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ТА ЗАХИСТУ ОБ'ЄКТІВ АВТОРСЬКИХ І СУМІЖНИХ ПРАВ, ВИРАЖЕНИХ У ЦИФРОВІЙ ФОРМІ	209
Жуков М.С. ФОРМИ ТА МЕТОДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЧИ ІНСТРУМЕНТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ	215

Ignatieva A.I., Zverev S.M. IMPROVEMENT OF THE SYSTEM OF ADMINISTRATION DRUGS CONTROL IN UKRAINE	219
Кармаліта М.В. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ В ОПОДАТКУВАННІ	222
Кириченко Ю.М. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА	226
Кліщенко В.О. ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ ГЕНЕЗИС ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОКРУЖНИХ АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ УКРАЇНИ	230
Ковальов І.М. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ У ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ УКРАЇНИ	233
Козинець І.Г., Лось А.Ю. ФІНАНСОВИЙ МОНИТОРИНГ В УКРАЇНІ: НОВИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ	237
Коломієць В.М. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ РЕЖИМУ ЗАКОННОСТІ І ПРАВОПОРЯДКУ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	240
Косяченко К.Е. ВПЛИВ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ НА СТАН ФІНАНСОВОЇ ДИСЦИПЛІНИ В УКРАЇНІ	243
Кравченко В.В. ДО ПИТАННЯ РОЗМЕЖУВАННЯ ДЕЯКИХ ПОНЯТЬ КРІЗЬ ПРИЗМУ ІНСТИТУТУ АПЕЛЯЦІЙНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	246
Mendzhul K.V., Shevchenko Yu.V. PROGRESSIVE TAXATION OF PERSONAL INCOME IN UKRAINE	250
Пирожкова Ю.В. ТЕОРІЯ ФУНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА ЯК СКЛАДНИК ФУНДАМЕНТУ ФАХОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: ЦІННІСНІ ОРІЄНТИРИ	253
Радішевська О.Р. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ СУЧАСНОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ: ЩОДО ПИТАННЯ ГАЛУЗЕВОЇ НАЛЕЖНОСТІ МУНІЦИПАЛЬНОГО ПРАВА (ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД)	256
Рябошапко М.О., Нестеренко А.О. ДО ПИТАННЯ ПРО ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ	261
Сасенко А.С., Калантаєвська А.М., Штинь Ю.М. ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПЕРЕДВИБОРНУ АГІТАЦІЮ В УКРАЇНІ	264
Селюков В.С. МЕТА КІНОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	268
Соловійова О.М., Якубов Б.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ОСОБИ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗАХОДІВ	272
Стукаленко В.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ МЕХАНІЗМУ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	277
Філіпович І.О. ОБ'ЄКТ ПОДАТКОВИХ ПРАВОВІДНОСИН У СУЧАСНІЙ ДОКТРИНІ ПОДАТКОВОГО ПРАВА	280
Щечук О.Р., Менгух Н.Ф. ПОДАТКОВІ ПІЛЬГИ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПІДТРИМКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ В ПЕРІОД БОРОТЬБИ З COVID-19: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	283

РОЗДІЛ 8 КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Андрушко А.В. ВИКОРИСТАННЯ МАЛОЛІТНЬОЇ ДИТИНИ ДЛЯ ЗАНЯТТЯ ЖЕБРАЦТВОМ: КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЗАПОБІГАННЯ	287
Бантисhev О.Ф., Титула Д.В. ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ НЕОБХІДНОЇ ОБОРОНИ	294
Бобріченко В.В. ПРАВОНАСТУПНИЦТВО ПОНЯТТЯ ЗЛОЧИНУ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	297
Бондаренко О.С., Верещака Я.В. ЄДИНИЙ ДЕРЖАВНИЙ РЕЄСТР ВИПАДКІВ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА ТА НАСИЛЬСТВА ЗА ОЗНАКОЮ СТАТІ: ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ	301
Бондаренко О.С., Хуторянець Ж.В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА СПІВУЧАСТІ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ У НЕОСОБИСТОМУ ГОЛОСУВАННІ	304
Дудоров О.О., Дудорова К.Б. НЕЗАКОННЕ ЗАВОЛОДІННЯ ТРАНСПОРТНИМ ЗАСОБОМ: ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНУ	307
Koval M.M. DETERMINISM IN LAW: APPLIED AND THEORETICAL ASPECTS ON THE EXAMPLE OF CRIMINAL LAW	316
Коляда В.Г. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ У СФЕРІ ОБІГУ НАРКОТИЧНИХ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН ТА ЇХ ПРЕКУРСОРІВ	319
Корольов В.О., Срьоменко В.О. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСІБ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ НЕЗАКОННЕ ПЕРЕПРАВЛЕННЯ ОСІБ ЧЕРЕЗ ДЕРЖАВНИЙ КОРДОН УКРАЇНИ	323
Куліш А.М., Бондаренко О.С., Білик Г.В. ЛЕГАЛІЗАЦІЯ ГРАЛЬНОГО БІЗНЕСУ ЯК СПОСІБ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ	327
Лукашенко М.І., Вейтас М.В. ПОЗИТИВНА ПОСТКРИМІНАЛЬНА ПОВЕДІНКА ЯК СКЛАДНИК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО КОМПРОМІСУ	330

Мицька О.І. ШТРАФ ЯК ВИД ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ	333
Парасюк Н.М. СПЕЦІАЛЬНА КОНФІСКАЦІЯ ТА ІНШІ ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ ЗА ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ТЕРОРИСТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ	336
Семенишин М.О. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ ...	340
Узунова О.В., Мельниченко В.С. ДО ПИТАННЯ ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ФОРМИ ВЧИНЕННЯ ЗЛОВЖИВАННЯ ПОВНОВАЖЕННЯМИ СЛУЖБОВОЮ ОСОБОЮ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ ПРИВАТНОГО ПРАВА НЕЗАЛЕЖНО ВІД ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОЇ ФОРМИ	344
Шахрай К.В., Галацевич Н.С. ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ЯК БАЖАНА МЕТА ПОКАРАННЯ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОРОЗУМІННЯ	348
Янішевська К.Д. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ТА КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗАРАЖЕННЯ ВІРУСОМ ІМУНОДЕФІЦИТУ ЛЮДИНИ АБО ІНШОЮ НЕВИЛІКОВНОЮ ІНФЕКЦІЙНОЮ ХВОРОБОЮ	351

РОЗДІЛ 9 КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Антонов К.В. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОЇ ТАЄМНИЦІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ	355
Бугайчук А.А. ПОНЯТТЯ І ЗМІСТ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	359
Ватраль А.В. ВАЖЛИВІСТЬ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ КОНТРОЗВІДУВАЛЬНОГО ПІЗНАННЯ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	364
Войтович Є.М. ЩОДО ЮРИДИЧНОЇ ПРИРОДИ РЕЗУЛЬТАТІВ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	368
Голоботовський В.І. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІКО-КРИМІНАЛІСТИЧНОГО ЗАСОБУ (ЛАЗЕРНОГО ДАЛЕКОМІРА) НА ОГЛЯДІ МІСЦЯ ПОДІЇ, ПОВ'ЯЗАНОЇ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ НАРІЗНОЇ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ, ТА ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ ЗІ ВСТАНОВЛЕННЯ СИТУАЦІЙНИХ ОБСТАВИН ПОСТРІЛУ	370
Івасишин Т.М., Мельничук М.В., Шаповал В.В. ПРИЙОМИ ОТРИМАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ЗОВНІШНІСТЬ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС СКЛАДАННЯ СУБ'ЄКТИВНИХ ПОРТРЕТІВ	373
Ковальська М.Ю. ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО З ОРГАНАМИ ТА ПІДРОЗДІЛАМИ, ЩО ЗАЛУЧАЮТЬСЯ ДО СФЕРИ РОЗСЛІДУВАННЯ БАНДИТИЗМУ	377
Коробка О.С. ДОПИТ У КОНФЛІКТНІЙ СЛІДЧІЙ СИТУАЦІЇ	382
Курбатова І.С. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	386
Линник О.В. ВИКОРИСТАННЯ ВИСНОВКУ СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ЯК ДОКАЗУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ	390
Лугіна Н.А., Захарків Т.І., Юрченко В.І. КРИМІНАЛЬНЕ ПРОВАДЖЕННЯ У ФОРМІ ПРИВАТНОГО ОБВИНУВАННЯ	393
Микитюк А.С. ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ СУЧАСНОЇ ПРОКУРАТУРИ В УКРАЇНІ	396
Осипенко І.П., Пророченко В.В. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА В ДОСУДОВОМУ РОЗСЛІДУВАННІ	399
Плодистий В.Я., Промський Є.С. РОЗГЛЯД КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ СУДОМ ПРИСЯЖНИХ: СУЧАСНИЙ СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	403
Устінова-Бойченко Г.М., Залужний В.Г. ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ	406
Фігурський В.М., Юрків Р.Р. ПРЕДМЕТ ПОСЯГАННЯ НА ПІДКУП МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ	410
Христов О.І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ПІДРОЗДІЛАМИ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПІД ЧАС ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ (ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ОПИТУВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ)	416
Циганюк Ю.В. ГЕНЕЗА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ	420
Черненко А.П., Шиян А.Г. ПРО ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ПРИ ОБРАННІ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	426
Яремчук В.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ВБИВСТВ	430

РОЗДІЛ 10 СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

Мелех Б.В. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВ СУДДІВ	434
Шумейко Д.О. УЧАСТЬ ЗАХИСНИКА У СПЕЦІАЛЬНОМУ СУДОВОМУ ПРОВАДЖЕННІ	438

РОЗДІЛ 11 МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Bardakova V.V. MODEL BILATERAL INVESTMENT TREATIES: COMPARATIVE ANALYSIS	443
Horchakova V.S., Yaroshshuk A.S. PROBLEMS OF JUDGMENTS EXECUTION OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS IN UKRAINE	446
Гуцова О.С. РОЛЬ ЛІГИ НАЦІЙ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ВИРІШЕННІ МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТІВ	449
Качмар З.О. ПРАВО ДИТИНИ НА ОСВІТУ: ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ	453
Клецова Н.В., Волченко Н.В. Кравченко Д.В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ПОРІВНЯЛЬНОГО АНАЛІЗУ ІСТОРИЧНО СФОРМОВАНОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ СУДОВИХ ПРАКТИК ІЗ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ МОВИ ЖЕСТІВ У СУДОВИХ ЗАСІДАННЯХ	456
Kucheruk K.I. EXPROPRIATION OF FOREIGN INVESTMENTS: AN OVERVIEW OF DISPUTABLE ISSUES THROUGH THE CASE LAW	460
Лугіна Н.А., Василичук Ю.О. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ	463
Mezentseva O.O. PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS UNDER THE EUROPEAN CONVENTION ON HUMAN RIGHTS AND FUNDAMENTAL FREEDOMS	467
Налуцишин В.В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАДАННЯ ПСИХІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ: ДОСВІД ДЕРЖАВ ЄВРОПИ	470
Неборачек Р.В. МІЖНАРОДНІ ПРАВОВІ СТАНДАРТИ Й ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ЗАТРИМАННЯ ОСОБИ В КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	475
Піскун І.І., Гутнік О.А. СТАДІЇ СЛУЖБОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ	477
Сердюк В.О., Кушнір З.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ТА РАТИФІКАЦІЇ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ В УКРАЇНІ	481
Сорока Л.В. КЕРІВНІ ПРИНЦИПИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОВГОСТРОКОВОЇ СТІЙКОСТІ КОСМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ОСНОВА НОВОЇ КОСМІЧНОЇ ДОКТРИНИ	484
Staretska O.V. COMPULSORY LICENSING OF PATENTED PHARMACEUTICAL INVENTIONS	487
Щербина А.С. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАТОНУЛИХ МОРСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ СУДЕН	491

РОЗДІЛ 12 ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Гураленко Н.А. КРИЗА КЛАСИЧНОЇ МЕТОДОЛОГІЇ ПІЗНАННЯ ПРАВА: ВІД ДОГМАТИЧНОЇ ДОЦІЛЬНОСТІ ДО ДОЦІЛЬНОЇ СИНЕРГЕТИКИ	494
Мельничук Ю.І. ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ МЕДІАЦІЇ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ	498
Петришин Г.Р. УКРАЇНСЬКА ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА ДУМКА XVI–XVIII СТ. ПРО ЦІННІСНИЙ ВИМІР ПРАВА	501
Ткачук І.Д. ХРИСТИЯНСЬКІ ЦІННОСТІ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ	505

РОЗДІЛ 13 АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ

Петренко В.О., Кіжасв С.О. ФАКТОРИ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ВИКЛЮЧНИХ ПРАВ НА ТОРГОВЕЛЬНУ МАРКУ	509
Гомонай В.В. КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ: ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ЗАКОНОДАВЧОЇ ТА ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ	514
Вовк П.В. ПОНЯТТЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ В ПАРАДИГМІ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ	517
Кравець Т.Є. ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ ПРО НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ	520
Нестеренко А.С. ФІНАНСОВО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	524
Ляшко О.О. ПРАВОВА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ ЩОДО ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ	528

РЕЦЕНЗІЇ

Москвич Л.М. РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ДЕМЕНЧУК МАРИНИ ОЛЕКСАНДРІВНИ «РОЛЬ ВЕРХОВНОГО СУДУ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЄДНОСТІ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ»	533
Полянський Ю.Є. РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ДЕМЕНЧУК М.О. «РОЛЬ ВЕРХОВНОГО СУДУ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ЄДНОСТІ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ»	534
Галантич М.К. ЮРИДИЧНІ ФАКТИ В ДОКТРИНІ ПРИВАТНОГО ПРАВА (РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ПЛЕНЮК МАР'ЯНИ ДМИТРІВНИ ТА КОСТРУБИ АНАТОЛІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА «ЮРИДИЧНІ ФАКТИ В ДОКТРИНІ ПРИВАТНОГО ПРАВА»)	535
Москвич Л.М. РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ Н. М. БАКАЯНОВОЇ «ОСНОВИ АДВОКАТУРИ УКРАЇНИ: ФУНКЦІОНАЛЬНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ АСПЕКТИ»	536

CONTENTS

SECTION 1

**THEORY AND HISTORY OF THE LAW AND THE STATE;
HISTORY OF POLITICAL AND LEGAL DOCTRINES**

Bychkov I.H. THE INSTITUTE OF CONSTITUTIONAL JUSTICE AND THE BALANCE OF POWER IN A DEMOCRATIC STATE.....	14
Bohutskyi P.P. STATE AND SOCIETY SUBJECTIVITY IN THE NATIONAL SECURITY STRATEGIC COMMUNICATIONS.....	19
Vertehel Ye.P., Posashkova V.S. LEGAL PRACTICE AS A SOURCE OF LAW: THEORETICAL AND LEGAL RESEARCH	24
Ivasyshyn T.M., Burlak O.S., Fedynshynets R.M. DEVELOPMENT OF FORENSIC SCIENCE IN UKRAINE	28
Kelman M.S., Koval I.M. NATURE OF THE ENTITY SUBJECT	31
Kravchuk S.M. LAW HUMAN THEORETICAL-LEGAL ASPECTS OF STATE GOVERNANCE DIGITALITY IN UKRAINE	33
Krystyniak M.B. PROBLEMS OF FORMATION OF POLITICAL CULTURE OF POWER AND BASIC THEORETICAL PRINCIPLES FOR THEIR AVOIDANCE	36
Lahutina K.O. TELEMEDICAL NETWORK IN UKRAINE.....	38
Mernyk A.M., Kuzmina V.O., Burlakov B.M. RESTRICTIONS ON HUMAN RIGHTS AND FREEDOMS IN MODERN CONDITIONS: THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS	42
Mustafaieva S.M., Derevianko S.S. CONCEPT OF SOMATIC HUMAN RIGHTS AND ITS GENERAL CHARACTERISTICS	47
Riabchenko T.O. Murach D.V. DEVELOPMENT OF THE STATE LANGUAGE INSTITUTE IN UKRAINE IN 1914-1991	50
Riazantseva Y.O. MACHINE-READABLE LAW AND ITS PROSPECTS IN UKRAINE	54
Saenko M.I., Maliy B.S. THE RIGHT TO FREEDOM AND PERSONAL INTEGRITY AS AN INNOVATIVE COMPONENT OF LEGAL STATE	57
Shkaplerov Yu.P. LEGAL REGULATION OF PRE-TRIAL PROCEEDINGS IN CRIMINAL PROCEEDINGS ACCORDING TO THE STATUTES OF THE GRAND DUCHY OF LITHUANIA.....	61
Shkurska I.S. HOLODOMOR 1932–1933 IS A TRAGIC PAGE IN THE HISTORY OF UKRAINIAN NATION.....	66

SECTION 2

CONSTITUTIONAL LAW; MUNICIPAL LAW

Denysenko K.V. THE RIGHT TO SOCIAL PROTECTION GUARANTEED BY THE CONSTITUTION: COMPARATIVE AND LEGAL ASPECT	69
Yeshchenko M.H. BASIC CONCEPTS AND SIGNS OF LEGAL STATE	72
Zinchenko O.V. BICAMERAL PARLIAMENTS OF POLAND AND FRANCE: COMPARATIVE ANALYSIS.....	75
Ishchuk D.O. THE ESSENCE AND CONTENT OF THE RESPONSIBILITY OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION BUREAU OF UKRAINE	79
Kyselova O.M. PROBLEM ISSUES ON CRIMINALIZATION OF ABORTIONS IN SOME STATES OF THE USA.....	83
Lubenets S.A., Troian O.A. DECENTRALIZATION TRENDS OF PUBLIC AUTHORITIES IN UKRAINE	86
Maierov V.V. NATIONAL POLICE OF UKRAINE AND PROPERTY AND ADMINISTRATIVE LEGAL STATUS	90
Oliinyk A.Yu. LEGAL GUARANTEES OF REALIZATION OF THE PERSON'S CONSTITUTIONAL FREEDOM FOR BUSINESS ACTIVITY IN UKRAINE	93
Tsiupka B.M. LEGAL REGIME OF AN EMERGENCY IN THE CONDITIONS OF THE CORONAVIRUS PANDEMY: LEGISLATIVE REGULATION IN UKRAINE.....	97

SECTION 3

**CIVIL LAW AND CIVIL PROCESS;
FAMILY LAW; INTERNATIONAL PRIVATE LAW**

Amelina A.S., Kolokolna N.S. MEDIATION AGREEMENTS ON THE SETTLEMENT OF FAMILY DISPUTES	99
Bilous T.I. COPYRIGHT ADJUSTMENT AND IMPROVEMENT.....	103
Vorobiova V.I., Hudenko D.O. PROBLEMATIC ISSUES IN DETERMINING THE CONCEPT AND LEGAL NATURE OF A FACTORING AGREEMENT.....	106

Huivan P.D. REGULATION OF THE TURNOVER AND PROTECTION OF PERSONAL DATA IN ACTS OF FOREIGN NATIONAL LEGISLATION	110
Denysiak N.M. NOTARIAL ACTIONS BY NOTARIES IN ORDER TO BE INHERITED IN CERTAIN FOREIGN COUNTRIES	115
Diachenko S.V., Kolokolna N.S. IMPLEMENTATION OF MEDIATION FOR SETTLEMENT OF FAMILY DISPUTES IN CIVIL JUDICIARY OF UKRAINE: JUDICIAL PRACTICE	118
Diachenko S.V., Taraniuk T.O. COPYRIGHT OF SCIENTIFIC AND PEDAGOGICAL WORKERS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS: JUDICIAL PROTECTION	122
Yeremenko Ye.V. ON THE ISSUE OF ALTERNATIVE METHODS OF CIVIL LEGAL DISPUTE RESOLUTION	126
Loposhuk D.V., Yaskorskyi M.O. ABOUT THE NEED OF RELEASING COMPUTER PROGRAMS FROM COPYRIGHT PROTECTION UNDER CATEGORY.....	130
Pachkolina V.A. SPECIAL ASPECTS OF ENTRY INTO AN AGREEMENT FOR PROVISION OF PHOTOGRAPHIC SERVICES	133
Riabchenko Yu.Yu. STANDARD OF EVIDENCE IN CIVIL PROCEDURAL LAW: FORMULATION OF THE PROBLEM.....	136
Semeniuk O.A. THE LEGAL NATURE OF THE RIGHT TO SCIENTIFIC DISCOVERY IN ENGLISH-SAXON LAW	140
Chekhovska I.V., Yaremenko V.S. THE RIGHT TO ENABLE A MARRIAGE CONTRACT	144

SECTION 4

ECONOMIC LAW; ECONOMIC PROCEDURAL LAW

Zghama A.O. THE LEGAL INTEREST RATE AND INFLATIONARY LOSSES IN THE ECONOMIC RELATIONS: PRACTICE OF APPLICATION OF THE ARTICLE 625 OF THE CIVIL CODE OF UKRAINE	148
Kolosovska D.V. ARGUMENT ABOUT CORRUPTION IN INTERNATIONAL ARBITRATION: ICSID CASE LAW	152
Poklonska O.Yu., Shumilenko Yu.O., Boiko K.S. MAIN PROBLEMS OF PRICING IN UKRAINE	156
Prokopiev R.Ye. LEGAL BASIS OF THE REFORM OF THE RAILWAY MARKET IN UKRAINE.....	159
Shchypanova O.O. PROCEDURE FOR APPLYING OWNERSHIP TO THE OBJECT, THE CONSTRUCTION OF WHICH WAS FINISHED	162

SECTION 5

LABOUR LAW; SOCIAL SECURITY LAW

Haidarenko L.O. TO THE QUESTION OF CIRCUMSTANCES THAT EXCLUDE EMPLOYEE LIABILITY	166
Dobriohlo O.V. CONCEPTS AND ESSENCE OF LABOUR GUARANTEES OF EMPLOYEES RIGHTS ...	170
Krikorova E.K., Danyliuk O.O. RIGHT TO STRIKE AND PECULIARITIES OF ITS IMPLEMENTATION IN UKRAINE	173
Raiko M.S. MINIMUM WAGE – ONE OF THE MOST IMPORTANT STATE SOCIAL WARRANTIES.....	176
Rets V.V., Nahorna O.O. CHANGE IN TERMS OF EMPLOYMENT CONTRACT: THEORETICAL APPLICATIONS	180
Tsypshchuk K.V., Konopeltseva O.O. ABOUT SOME PECULIARITIES OF REGULATING THE MINORITY WORK IN UKRAINE	184

SECTION 6

LAND LAW; AGRARIAN LAW; ENVIRONMENTAL LAW; NATURAL RESOURCE LAW

Zahurskyi O.B. INTERNATIONAL EXPERIENCE OF ENVIRONMENTAL SECURITY IN ECONOMIC ACTIVITY	187
Krasnova Yu.A., Malchyk O.M. LEGAL PROVISION OF ECOLOGICAL SAFETY OF FOOD PRODUCTS IN THE AGRICULTURAL MARKET	191

SECTION 7

ADMINISTRATIVE LAW AND PROCESS; FINANCIAL LAW; INFORMATION LAW

Bukovynska N.A. LEGAL REGULATION OF EQUALITY RELATIONS BETWEEN MAN AND WOMAN IN HISTORICAL RETROSPECT	196
---	-----

Havryltsiv M.T. STATE INFORMATION SAFETY IN THE SYSTEM NATIONAL SECURITY OF UKRAINE	200
Didenko Ye.V. EXERCISE OF RIGHT TO FAIR TRIAL AT THE PREPARING PHASE IN CASES OF ADMINISTRATIVE OFFENCES.....	204
Zhohov V.S. BLOCKCHAIN TECHNOLOGY AS A MODERN MEANS OF IMPROVING THE EFFICIENCY OF IMPLEMENTING AND PROTECTING THE OBJECTS OF THE COPYRIGHT AND ADVENTURES.....	209
Zhukov M.S. FORMS AND METHODS OF ADMINISTRATIVE LEGAL REGULATION OR TOOLS FOR PUBLIC ADMINISTRATION ACTIVITIES: COMPARATIVE ANALYSIS	215
Ignatieva A.I., Zverev S.M. IMPROVEMENT OF THE SYSTEM OF ADMINISTRATION DRUGS CONTROL IN UKRAINE.....	219
Karmalita M.V. THEORETICAL AND METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE FORMATION OF INTEREST IN TAXATION	222
Kyrychenko Yu.M. THE LOCAL SELF-GOVERNMENT BODIES' POWERS IN THE SPHERE OF ENVIRONMENTAL PROTECTION	226
Klishchenko V.O. THE HISTORICAL AND LEGAL GENESIS OF INFORMATIONAL SUPPORT OF THE DISTRICT ADMINISTRATIVE COURTS OF UKRAINE.....	230
Kovalov I.M. THEORETICAL AND METHODOLOGICAL BASES OF PHYSICAL TRAINING IN LAW ENFORCEMENT AGENCIES OF UKRAINE.....	233
Kozynets I.H., Los A.Yu. FINANCIAL MONITORING IN UKRAINE: A NEW STAGE OF DEVELOPMENT	237
Kolomiets V.M. ORGANIZATIONAL-LEGAL BASIS OF FORMING THE LEGISLATIVE AND LAW REGIME IN THE ARMED FORCES OF UKRAINE	240
Kosiachenko K.E. THE INFLUENCE OF STATE AUTHORITIES ON THE STATE OF FINANCIAL DISCIPLINE IN UKRAINE	243
Kravchenko V.V. TO THE ISSUE OF DISTRIBUTION OF SOME CONCEPTS THROUGH THE PRISM OF THE INSTITUTE OF APPEAL PROCEEDINGS	246
Mendzhul K.V., Shevchenko Yu.V. PROGRESSIVE TAXATION OF PERSONAL INCOME IN UKRAINE.....	250
Pyrozhkova Yu.V. THE THEORY OF ADMINISTRATIVE LAW FUNCTIONS AS A COMPONENT OF THE FOUNDATION OF PROFESSIONAL COMPETENCES OF APPLICANTS FOR HIGHER LEGAL EDUCATION: VALUE ORIENTATIONS.....	253
Radyshevska O.R. THE FORMATION OF THE SYSTEM OF MODERN ADMINISTRATIVE LAW OF UKRAINE: TO THE ISSUE OF SECTORAL AFFILIATION OF MUNICIPAL LAW (EUROPEAN EXPERIENCE).....	256
Riaboshapko M.O., Nesterenko A.O. TO THE QUESTION ON PUBLIC CONTROL ON THE ACTIVITIES OF PUBLIC AUTHORITIES.....	261
Saienko A.S., Kalantaievska A.M., Shtyn Yu.M. THEORETICAL AND LEGAL PECULIARITIES OF ADMINISTRATIVE ACCOUNTABILITY FOR THE ELECTION CAMPAIGN IN UKRAINE	264
Seliukov V.S. PURPOSE OF KINOLOGICAL PROVISION OF LAW ENFORCEMENT ACTIVITIES IN UKRAINE	268
Soloviova O.M., Yakubov B.V. ENSURING THE RIGHTS OF THE INDIVIDUAL DURING POLICE ACTIVITIES.....	272
Stukalenko V.V. SPECIFIC ISSUES RELATING TO THE MECHANISM OF PRODUCTION ON AFFAIRS ABOUT ADMINISTRATIVE OFFENCES IN THE FIELD OF URBAN DEVELOPMENT.....	277
Filipovych I.O. OBJECT OF TAX RELATIONSHIP IN MODERN DOCTRINE OF TAX LAW	280
Shechuk O.R., Mentukh N.F. TAX BENEFITS AS AN ELEMENT OF SUPPORTING ECONOMIC ENTITIES IN THE COVID-19 FIGHTING PERIOD: COMPARATIVE AND LEGAL ASPECT.....	283

SECTION 8

CRIMINAL LAW AND CRIMINOLOGY; PENAL LAW

Andrushko A.V. USE OF YOUNG CHILD FOR BEGGING: CRIMINOLOGICAL PROFILE AND KEY DIRECTIONS OF PREVENTION.....	287
Bantyshev O.F., Tytula D.V. LEGAL INSTITUTE FOR NECESSARY DEFENSE.....	294
Bobrichenko V.V. SUCCESSION OF THE CONCEPT OF THE CRIME IN THE CRIMINAL LAW OF UKRAINE	297
Bondarenko O.S., Vereshchaka Ya.V. UNIFIED STATE REGISTER OF CASES OF DOMESTIC AND GENDER-BASED VIOLENCE: PERFORMANCE EVALUATION.....	301
Bondarenko O.S., Khutorianets Zh.V. THE CRIMINAL LAW CHARACTERISTIC OF THE PARTICIPATION OF PEOPLE'S DEPUTIES IN NON-PERSONAL VOTING	304
Dudorov O.O., Dudorova K.B. ILLEGAL SEIZURE OF A VEHICLE: ISSUES OF QUALIFICATION AND CRIMINAL LAW IMPROVEMENT	307

Koval M.M. DETERMINISM IN LAW: APPLIED AND THEORETICAL ASPECTS ON THE EXAMPLE OF CRIMINAL LAW	316
Koliada V.H. CRIMINAL RESPONSIBILITY FOR CRIMES IN THE SPHERE OF DRUGS, PSYCHOTROPIC SUBSTANCES AND THEIR PRECURSORS	319
Korolov V.O., Yeromenko V.O. CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF PERSONS WHO PERMIT ILLEGAL TRANSFER OF PERSONS THROUGH THE STATE BORDER OF UKRAINE ..	323
Kulish A.M., Bondarenko O.S., Bilyk H.V. LEGALIZATION OF GAMING BUSINESS AS A METHOD OF LEGALIZING (LAUNCHING) THE INCOME RECEIVED BY A CRIMINAL WAY ...	327
Lukashenko M.I., Veitas M.V. POSITIVE POSTCRIMINAL BEHAVIOR AS A COMPONENT OF CRIMINAL-LEGAL COMPROMISE	330
Mytska O.I. FINE AS A KIND OF JUVENILE PUNISHMENT IN UKRAINE'S CRIMINAL LAW	333
Parasiuk N.M. SPECIAL CONFISCATION AND OTHER MEASURES OF CRIMINAL LEGISLATION FOR CRIMES OF A TERRORIST CHARACTER	336
Semenyshyn M.O. NATIONAL POLICE OF UKRAINE AS AN OBJECT CRIME PREVENTION	340
Uzunova O.V., Melnychenko V.S. TO A QUESTION OF THE DEFINITION OF A FORM OF A COMMISSION OF ABUSE OF AUTHORITY BY THE OFFICE OF THE LEGAL ENTITY OF PRIVATE LAW IRRESPECTIVE OF ORGANIZATIONALLY-A LEGAL FORM	344
Shakhrai K.V., Halatsevych N.S. PRISONERS CORRECTION AS A DESIRED PUNISHMENT RESULT: PROBLEMS OF LEGAL UNDERSTANDING	348
Yanishevskaya K.D. FEATURES OF THE CRIMINAL AND CRIMINOLOGICAL CHARACTERISTICS OF INFECTION WITH THE HUMAN IMMUNODEFICIENCY VIRUS OR OTHER INCURABLE INFECTIOUS DISEASE	351

SECTION 9

CRIMINAL PROCESS AND FORENSIC SCIENCE; FORENSIC EXAMINATION; OPERATIVELY-SEARCH ACTIVITY

Antonov K.V. PROBLEMS OF LEGAL PROTECTION OF THE STATE SECRET INSTITUTE IN CRIMINAL PROCEEDINGS	355
Buhaichuk A.A. CONCEPT AND MAINTENANCE OF CRIMINAL JUDICIAL LEGISLATION OF UKRAINE	359
Vatral A.V. THE IMPORTANCE OF SCIENTIFIC RESEARCH OF COUNTERINTELLIGENCE COGNITION TO PROVIDE THE STATE SECURITY OF UKRAINE	364
Voitovych Ye.M. ON THE LEGAL NATURE OF THE RESULTS OF JUDICIAL REVIEW IN THE CRIMINAL PROCEEDINGS OF UKRAINE	368
Holobotovskiy V.I. THE PECULIARITIES OF LASER RANGEFINDER USE IN THE EXAMINATION OF A CRIME SCENE RELATED TO THE USE OF RIFLED FIREARMS AND DURING THE SITUATIONAL EXAMINATIONS WITH THE AIM OF MODELLING BULLET TRAJECTORY	370
Ivasyshyn T.M., Melnychuk M.V., Shapoval V.V. TECHNIQUES OF OBTAINING INFORMATION ABOUT THE HUMAN APPEARANCE DURING SUBJECTIVE PORTRAITS FORMATION	373
Kovalska M.Yu. ORGANIZATION OF INTERACTION OF INVESTIGATOR AND OTHER AUTHORITIES DURING THE PRE-TRIAL INVESTIGATION OF BANDITISM	377
Korobka O.S. INTERROGATION IN CONFLICT INVESTIGATION SITUATION	382
Kurbatova I.S. INTERNATIONAL COOPERATION OF THE PROSECUTOR'S OFFICE OF UKRAINE DURING CRIMINAL PROCEEDINGS	386
Lynnyk O.V. USE OF CONCLUSION OF LEGAL ACCOUNTING EXPERTISE AS EVIDENCE IN THE CRIMINAL PROCESS OF UKRAINE	390
Luhina N.A., Zakharkiv T.I., Yurchenko V.I. CRIMINAL PROCEEDINGS IN THE FORM OF PRIVATE PROSECUTION	393
Mykytiuk A.S. ORGANIZATION OF MODERN PROSECUTOR'S WORK IN UKRAINE	396
Osypenko I.P., Prorochenko V.V. EXPERT'S CONCLUSION IN THE PRE-TRIAL INVESTIGATION	399
Plodystyi V.Ia., Promskyi Ye.S. CRIMINAL TRIAL JURY: CURRENT SITUATION AND PROSPECTS	403
Ustinova-Boichenko H.M., Zaluzhnyi V.H. THE EXPERIENCE OF FOREIGN COUNTRIES AND THE PECULIARITIES OF THE DETENTION OF A PERSON	406
Fihurskyi V.M., Yurkiv R.R. THE SUBJECT OF ENCROACHMENT THE MEDICAL OFFICERS BRIBERY	410
Khrystov O.L. TOPICAL PROBLEMS OF USING THE PUBLIC BY CRIMINAL POLICE UNITS IN COMBATING CRIME (AFTER THE SURVEY OF CRIMINAL POLICE OFFICERS)	416
Tsyhaniuk Yu.V. GENESIS OF CRIMINAL PROCEDURAL LEGISLATION OF UKRAINE	420
Chernenko A.P., Shyian A.H. ON THE AUTHORITY OF THE NATIONAL POLICE IN CHOOSING A PREVENTIVE MEASURE IN CRIMINAL PROCEEDINGS	426
Yaremchuk V.O. SOME ASPECTS OF STUDYING FIREARMS AT MURDER INVESTIGATION	430

SECTION 10

JUDICATURE; PUBLIC PROSECUTION AND ADVOCACY

Melekh B.V. SOME FEATURES OF THE MECHANISM THE LABOR RIGHTS OF JUDGES	434
Shumeiko D.O. DEFENSE'S PARTICIPATION IN SPECIAL JUDICIAL PROCEEDINGS	438

SECTION 11**INTERNATIONAL LAW**

Bardakova V.V. МОДЕЛЬНІ ДВУСТОРОННІ ІНВЕСТИЦІЙНІ УГОДИ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ	443
Horchakova V.S., Yaroshshuk A.S. PROBLEMS OF JUDGMENTS EXECUTION OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS IN UKRAINEI	446
Hutsova O.S. ROLE OF THE LEAGUE OF NATIONS AND THE UNITED NATIONS IN RESOLVING OF INTERNATIONAL CONFLICTS	449
Kachmar Z.O. THE RIGHT OF THE CHILD TO EDUCATION: THE PRACTICE OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS	453
Klietsova N.V., Volchenko N.V. Kravchenko D.V. APPLICATION OF COMPARATIVE ANALYSIS METHOD OF HISTORICALLY FORMED NATIONAL AND EUROPEAN COURT PRACTICES' ON HUMAN RIGHTS PROTECTION CONCERNING THE USAGE OF SIGN LANGUAGE IN COURT HEARINGS.....	456
Kucheruk K.I. EXPROPRIATION OF FOREIGN INVESTMENTS: AN OVERVIEW OF DISPUTABLE ISSUES THROUGH THE CASE LAW.....	460
Luhina N.A., Vasylynychuk Yu.O. HUMAN TRAFFICKING AS A GLOBAL PROBLEM OF A TRANSNATIONAL NATURE	463
Mezentseva O.O. PROTECTION OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS UNDER THE EUROPEAN CONVENTION ON HUMAN RIGHTS AND FUNDAMENTAL FREEDOMS	467
Nalutsyshyn V.V. LEGAL REGULATION OF PSYCHIATRICAL ASSISTANCE: THE EXPERIENCE OF THE COUNTRIES OF EUROPE	470
Neborachek R.V. INTERNATIONAL LEGAL STANDARDS AND FOREIGN LEGAL HARASSMENT OF INDIVIDUALS IN CRIMINAL CONVICTIONS	475
Piskun I.I., Hutnik O.A. STAGE OF OFFICIAL INVESTIGATION IN THE ARMED FORCES OF UKRAINE	477
Serdiuk V.O., Kushnir Z.O. SOME ISSUES OF LEGAL STATUS AND RATIFICATION OF INTERNATIONAL TREATIES IN UKRAINE	481
Soroka L.V. GUIDELINES FOR LONG-TERM SUSTAINABILITY OF SPACE ACTIVITIES AS THE BASIS FOR A NEW SPACE DOCTRINE.....	484
Staretska O.V. COMPULSORY LICENSING OF PATENTED PHARMACEUTICAL INVENTIONS	487
Shcherbyna A.S. PROBLEMS OF DETERMINING THE LEGAL STATUS OF SUNKEN NAVAL VESSELS	491

SECTION 12**PHILOSOPHY OF LAW**

Huralenko N.A. THE CRISIS OF CLASSICAL METHODOLOGY OF THE COGNITION OF LAW: FROM DOGMATIC EXPEDIENCY TO EXPEDIENT SYNERGETICS	494
Melnychuk Yu.I. PHILOSOPHICAL-LEGAL ASPECTS OF MEDIATION IN THE SPHERE OF INTELLECTUAL PROPERTY	498
Petryshyn H.R. UKRAINIAN PHILOSOPHICAL AND LEGAL THOUGHT OF THE XVI–XVIII CENTURIES ABOUT THE VALUES OF LAW	501
Tkachuk I.D. CHRISTIAN VALUES AS THE BASIS FOR THE FORMATION OF MODERN DOMESTIC LEGAL CULTURE.....	505

SECTION 13**TOPICAL ISSUES OF JURIDICAL SCIENCE**

Petrenko V.O., Kizhaiev S.O. FACTORS OF EFFECTIVE USE OF EXCLUSIVE TRADEMARK RIGHTS	509
Homonai V.V. CONSTITUTIONAL-LEGAL MECHANISM OF REALIZATION OF THE FOREIGN POLICY OF THE STATE: INTERACTION OF BODIES OF LEGISLATIVE AND EXECUTIVE POWER.....	514
Vovk P.V. THE CONCEPT OF ADMINISTRATIVE JURISDICTION UNDER THE FRAMEWORK OF THE STATE OF LAW	517
Kravets T.Ye. CIVIL LEGAL ASPECTS OF THE CONTRACT OF EDUCATION SERVICES.....	520
Nesterenko A.S. FINANCIAL AND LEGAL MECHANISM FOR ENSURING THE FUNCTIONING OF THE FINANCIAL SYSTEM OF UKRAINE	524
Iliashko O.O. THE STATE LEGAL POLICY CONCERNING TEMPORARILY OCCUPIED TERRITORIES	528

REVIEWS

Moskvykh L.M. REVIEW OF THE MONOGRAPH BY DEMENCHUK MARYNA OLEKSANDRIVNA «THE ROLE OF THE SUPREME COURT IN ENSURING UNIFORMITY OF JUDICIAL PRACTICE».....	533
Polianskyi Yu.Ye. REVIEW OF THE MONOGRAPH BY DEMENCHUK M.O. «THE ROLE OF THE SUPREME COURT IN ENSURING UNIFORMITY OF JUDICIAL PRACTICE»	534
Haliantych M.K. LEGAL FACTS IN THE DOCTRINE OF PRIVATE LAW (REVIEW OF THE MONOGRAPH BY PLENIUK MARIANA DMYTRIVNA AND KOSTRUBA ANATOLII VOLODYMYROVYCH «LEGAL FACTS IN THE DOCTRINE OF PRIVATE LAW»)	535
Haliantych M.K. REVIEW OF THE MONOGRAPH BY N.M. BAKAIANOVA «THE FRAMEWORK OF ADVOCACY OF UKRAINE: FUNCTIONAL AND ORGANIZATIONAL ASPECTS»	536

**ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА
ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ****HUMAN TRAFFICKING AS A GLOBAL PROBLEM
OF A TRANSNATIONAL NATURE**

**Лутіна Н.А., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри кримінального права та кримінології
Університет державної фіскальної служби України**

**Василинчук Ю.О., студент IV курсу
Навчально-науковий інститут права
Університету державної фіскальної служби України**

Стаття присвячена висвітленню однієї з актуальних проблем людства – торгівлі людьми. У статті розглядаються проблемні питання, пов'язані із цим явищем. Поняття «торгівля людьми» визначається як міжнародними нормативно-правовими документами, так і законодавством України. Торговля людьми розглядається як здійснення незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, учинені з метою експлуатації, у тому числі сексуальної, з використанням обману, шахрайства, шантажу, уразливого стану людини або із застосуванням чи погрозою застосування насильства, з використанням службового становища або матеріальної чи іншої залежності від іншої особи, що, відповідно до Кримінального кодексу України, визнаються злочином. Наголошується на важливості цього питання на національному та міжнародному рівнях. Розглянуто нормативно-правові документи, пов'язані із запобіганням і протидією торгівлі людьми, які мають юридичну силу на території України. Указується на рівень розповсюдження цього явища в Україні. Розглядаються внутрішні й зовнішні чинники, які є причиною торгівлі людьми. Ця проблема визначена як транснаціональна. Вивчаються країни, які є постачальниками живих «товарів» для України, і країни призначення. Велика увага приділяється причинам торгівлі людьми та її типам, включаючи примусову працю, рабство, сексуальну експлуатацію, примусову вагітність, вилучення органів, причетність до злочинної діяльності, використання в збройних конфліктах і продаж дітей. Проаналізовано шляхи, якими злочинці вербують людей. Найчастіше вони обіцяють легальне працевлаштування, укладання трудового контракту; оформлення візи, проїзних документів; неважку та високооплачувану роботу без вимог знання іноземної мови. Указано, як позбутися цього явища в Україні. Доведено, що для того, щоб позбутися торгівлі людьми, потрібно слідкувати не тільки за тими, хто перетинає кордони нелегально, а й тими, хто перетинає кордони легально. Також у разі виявлення порушень необхідно заморожувати рахунки злочинців, вони не зможуть займатися своєю діяльністю в повному масштабі, адже торгівля людьми існує з однієї причини – вона приносить великий прибуток.

Ключові слова: торгівля людьми, рабство, протидія торгівлі людьми, сексуальна експлуатація, чинники торгівлі людьми, транснаціональна організована злочинність.

This article addresses issues related to human trafficking. The importance of this issue at national and international levels is emphasized. The concept of "trafficking in human beings" is defined as both international normative legal documents and the legislation of Ukraine. According to the Law of Ukraine "On Combating Trafficking in Human Beings", trafficking in human beings is the pursuit of an unlawful agreement the object of which is a person, as well as the recruitment, transfer, hiding, transfer or receipt of a person committed for the purpose of exploitation, including sexual exploitation fraud, fraud, blackmail, vulnerability or the use or threat of violence, using official position or material or other dependence on another person, which according to the Criminal Code of Ukraine crime. It is ranked Ukraine in the ranking of countries with the highest level of modern slavery. The report of the Coalition of NGOs of the Network of Legal Development and the Hub of Civil Society of Ukraine stated that from 2012 to 2018, 542 persons (536 citizens of Ukraine and six foreign citizens) were officially recognized as victims of trafficking, of which 221 women, 267 men, 54 children. The internal and external factors of trafficking in human beings are considered. This problem has been identified as having a transnational character. Countries that are suppliers of live "goods" for Ukraine and countries of destination are considered. Much attention has been paid to the causes of trafficking in human beings and its types, including forced labor, slavery, sexual exploitation, forced pregnancy, organ removal, involvement in criminal activity, use in armed conflict, and sale of children. Actions identified at the legislative level of Ukraine are identified. It analyzes how people are recruited for trafficking-related offenses. It is stated how to get rid of this phenomenon in Ukraine. It has been proven that in order to get rid of trafficking, it is necessary to monitor not only those who cross borders illegally, but also those who legally. Also at identification of violations it is necessary to freeze accounts of criminals, they will not be able to be engaged in the activity in full scale, human trafficking exists for one reason – it makes big profit.

Key words: trafficking in human beings, slavery, combating trafficking in human beings, sexual exploitation, factors of trafficking in human beings, transnational organized crime.

Торгівля людьми в сучасному світі стала поширеним кримінальним явищем, і, щоб боротися із сучасним рабством, треба відкрито визнати існування проблеми, зрозуміти її реальні масштаби й почати застосовувати методи, уже апробовані в багатьох країнах. Експлуатація людей приносить організованим злочинним групам величезні гроші. У Європі торгівля людьми – це один із найбільш прибуткових видів підпільного бізнесу, який тільки у формі сексуальної експлуатації щорічно приносить злочинним групам близько 3 млрд. дол. США [6]. Торговля людьми є третім за прибутковістю видом злочинної діяльності, після продажу зброї та наркотиків.

Термін «торгівля людьми» передбачає різні види та форми експлуатації людини, які наводяться як міжнародними нормативно-правовими документами, так і законодавством України.

Згідно з протоколом про запобігання і припинення торгівлі людьми, особливо жінками й дітьми, і покарання

за неї, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності, «торгівля людьми» означає здійснювані з метою експлуатації вербування, перевезення, передачу, приховування або одержання людей шляхом загрози силою або її застосування або інших форм примусу, викрадення, шахрайства, обману, зловживання владою або уразливістю положення або шляхом підкупу, у вигляді платежів або вигод, для одержання згоди особи, яка контролює іншу особу [5].

Відповідно до Закону України «Про протидію торгівлі людьми», торгівля людьми – здійснення незаконної угоди, об'єктом якої є людина, а так само вербування, переміщення, переховування, передача або одержання людини, учинені з метою експлуатації, у тому числі сексуальної, з використанням обману, шахрайства, шантажу, уразливого стану людини або із застосуванням чи погрозою застосування насильства, з використанням службового

становища або матеріальної чи іншої залежності від іншої особи, що, відповідно до Кримінального кодексу України, визнаються злочином [1].

За своєю природою торгівля людьми майже в усіх випадках має транснаціональний організований характер, оскільки в процесі її здійснення залучаються представники злочинного світу різних країн, а потерпілих від цих злочинів можуть переміщувати через низку державних кордонів.

За даними дослідження, проведеного на замовлення Міжнародної організації з міграції, понад 230 тисяч українців постраждали від торгівлі людьми з 1991 року, що робить Україну однією з основних країн походження, постраждалих від сучасного рабства в Європі. У звіті Коаліції громадських організацій Мережі правового розвитку та Мережі хабів громадянського суспільства України вказано, що з 2012 року до 2018 року 542 особи (536 громадян України й шість іноземних громадян) офіційно визнані жертвами торгівлі людьми, з яких – 221 жінка, 267 чоловіків, 54 дитини. Отже, ми бачимо, що предметом торгівлі може бути будь-яка особа незалежно від статі й віку. Серед постраждалих осіб, які отримали реінтеграційну допомогу від МОМ, наймолодший було лише три роки, а найстарший – 73. Нині Україна перебуває на 49-й позиції зі 167 країн світу в рейтингу поширеності сучасного рабства. В умовах рабства живуть 301 тисяча людей у країні [8]. Приблизна частка українців, які живуть в умовах сучасного рабства, становить 6,7 на 1000 осіб. Україна опинилася на п'ятому місці серед країн Європи й Центральної Азії з найвищим рівнем сучасного рабства [4].

При цьому зазначається, що реагування українського уряду на це явище відповідає середньому рівню серед усіх досліджуваних країн. Україна була серед перших країн у Європі, яка в 1998 році встановила кримінальну відповідальність за торгівлю людьми. У Кримінальному кодексі України покарання за торгівлю людьми передбачено статтею 149. У 1999 році створено Координаційну Раду по боротьбі з торгівлею жінками та дітьми при Уповноваженому Верховної Ради України з прав людини. У 2000 році в структурі Департаменту кримінального розшуку МВС України й в обласних управліннях внутрішніх справ створено спеціалізовані підрозділи по боротьбі зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми. Указом Президента України «Про заходи щодо подальшого зміцнення правопорядку, охорони прав і свобод громадян» від 18.02.2002 № 143 визначено, що боротьба з торгівлею людьми є одним із пріоритетних напрямів діяльності правоохоронних органів України [7]. Постановою Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 року № 410 затверджено Державну програму протидії торгівлі людьми на період до 2010 р. [3]. З метою ефективного запобігання торгівлі людьми в Україні успішно діє низка міжнародних організацій і мережа громадських об'єднань. Зокрема, завершено роботу над договорами з Лівією про правові відносини і взаємну правову допомогу в цивільних і кримінальних справах; із Таїландом про правову допомогу в кримінальних справах; із Російською Федерацією, Білорусією, Туркменістаном і Бразилією про передачу засуджених осіб; з Єгиптом та Індією про правові відносини й правову допомогу в цивільних справах.

Чому ж, незважаючи на розвинену законодавчу базу, Україна є одним із найбільших «постачальників» підневільної робочої сили в Європі? Так, Україна залишається країною походження, транзиту і призначення в торгівлі чоловіками, жінками й дітьми, з 1991 року від торгівлі людьми постраждало близько 120000 громадян України.

Існує багато причин торгівлі людьми, які є комплексними та взаємопов'язаними.

До внутрішніх чинників належать соціальна нерівність; насильство в сім'ї та інші прояви гендерної нерівності; девіантна поведінка членів сім'ї (уживання алкоголю,

наркотичних речовин тощо); викривлення моральних цінностей і відсутність духовних принципів певної частини населення; привабливість кращого життя за кордоном і погана обізнаність громадян України щодо можливостей працевлаштування й перебування за кордоном і їх наслідків тощо; низькі заробітки більшої частини населення, загальне зниження життєвого рівня та матеріальна незабезпеченість; нестача робочих місць, безробіття, особливо серед молоді; активізація діяльності міжнародних злочинних угруповань; корумпованість представників різних гілок влади.

До зовнішніх чинників торгівлі людьми належать такі: спрощення можливостей для подорожування; лояльність законодавства до заняття проституцією в багатьох країнах світу; попит на низькооплачувану працю та комерційну сексуальну експлуатацію, особливо дітей; попит на працю в галузях, де основна частина населення не бажає працювати через низку причин, зокрема небезпечні умови праці, тощо.

Сучасна торгівля людьми має транснаціональний характер: вона охоплює всі регіони та більшість країн світу. Також зростають масштаби торгівлі людьми всередині країн. Якщо торгівля людьми пов'язана з переміщенням через кордони однією або декількома державами, країнами, відповідно до їхньої ролі в цьому процесі, поділяються на країни походження; країни призначення; країни транзиту.

Україна, насамперед будучи країною походження, є також і транзитною країною, а останнім часом і країною призначення (здебільшого для дітей із Молдови) [6]. Наша держава – це країна, з якої, як правило, здійснюється експорт жінок на світові ринки сексуального бізнесу – в Туреччину, Італію, Польщу, Іспанію, Німеччину, країни колишньої Югославії, Угорщину, Чехію, Грецію, Російську Федерацію, Об'єднані Арабські Емірати, Ізраїль, Сполучені Штати Америки й інші країни. У міжнародній системі Україна визначена як країна-постачальниця жінок. Саме громадянки України зараз становлять значну частину живого «товару» на відкритих і таємних ринках Європи та Азії. Чоловіки найчастіше експлуатуються в Португалії, Іспанії, Росії, Чехії.

Торгівля людьми має різні види, серед яких – примусова праця, рабство, звичай, подібні до рабства, сексуальна експлуатація, використання в порнобізнесі, примусова вагітність, вилучення органів, проведення дослідів над людиною, використання в жебрацтві, утягнення в злочинну діяльність, використання у збройних конфліктах, усиновлення (удочеріння) з метою наживи, продаж дитини. Розглянемо кожний вид більш детально.

1. Сексуальна експлуатація – це один із видів експлуатації праці людини, зокрема, в галузі проституції (здійснення природних статевих актів, задоволення статевої пристрасті неприродним способом, учинення будь-яких інших дій сексуального характеру з метою отримання доходів, а не на основі приязні чи особистої симпатії) чи в суміжних із нею сферах. Використання в порнобізнесі – це фактичне використання людини для створення предметів порнографічного характеру, незалежно від її ролі в цьому процесі. Відомою в боротьбі з торгівлею людьми серед останніх міжнародних документів стала Гаазька міністерська декларація європейських рекомендацій щодо ефективних заходів із запобігання торгівлі жінками та боротьби з торгівлею жінками з метою сексуальної експлуатації 1997 року. У цій Декларації запропоновано цілий комплекс заходів у рамках Європи, Європейського Союзу, країн-кандидатів у члени співтовариства. Торгівля жінками в цьому документі визначається як «будь-які дії, спрямовані на легальне або нелегальне ввезення, провезення, перебування або вивезення з території країни жінок з метою їх прибуткової сексуальної експлуатації, з використанням примусування, зокрема насильства, погроз або обману, зловживання службовим становищем, або

іншого тиску, унаслідок якого особа не має ніякого реального та задовільного вибору як тільки скоритися цьому тиску або вчиненням протиправним діям».

2. Що ж до України, то останніми роками збільшується кількість випадків експлуатації з метою **трудової експлуатації**. У разі експлуатації праці кінцевою метою торгівлі людьми є саме примусова праця. Про те, що праця є примусовою, може свідчити таке: використання людини, яка працює через погрозу застосування насильства; невивплата винагороди за раніше виконану роботу; погроза видачі працівника-нелегала органам влади; обмеження свободи пересування; не повернення відібраного паспорта або інші обставини. Крім того, до трудової експлуатації на практиці зараховують примусову консумацію та примусове залучення особи до жебрацтва, особливо дітей. Найпоширенішими злочинами щодо неповнолітніх українців є експлуатація в дитячій порностудії, схилення до проституції, дитяча праця у сфері послуг і жебрацтво. Діти в силу свого віку є найменш захищеною та вразливою категорією громадян. За статистикою, в Україні 30% дівчат і 10% хлопців до 14 років ставали жертвами насилля. Торгівля дітьми належить до категорії особливо тяжких злочинів, який є одним із найбільш латентних і складних для розслідування злочинів проти волі, честі й гідності особи. Експлуатація охоплює широке коло ситуацій, пов'язаних із торгівлею людьми, і стосується як дітей, так і дорослих, працю яких можуть використовувати на будівництвах, у сільському господарстві, у приватних господарствах чи на тяжких низькооплачуваних роботах.

3. Інший напрям боротьби з торгівлею людьми спрямовує зусилля на протидію такому явищу, як **утягнення в злочинну діяльність**. Утягнення в злочинну діяльність – це дії, пов'язані з безпосереднім психічним чи фізичним впливом на особу та вчинені з метою викликати в неї прагнення взяти участь в одному з кількох злочинів. При цьому можуть використовуватися різноманітні способи впливу. Залучення в боргову кабалу – фактичне поставлення особи в стан повної матеріальної залежності іншої особи. Експлуатація такої особи триває до тих пір, поки вона не відпрацює свій «борг» (у більшості випадків – ціну, яку за неї сплачено, і витрати, пов'язані з її утриманням). Часто такі борги є сфабрикованими, до яких зараховуються суми грошей, витрачених на проживання, харчування та продовження терміну перебування на території іноземної країни за підробленими візами. Отже, людина опиняється в запланованій борговій залежності, яка постійно зростає. До неї додаються надумані штрафи (наприклад, у сексуальній експлуатації: спізнання до клієнта чи від нього, відмова вживати з клієнтом алкогольні напої тощо).

4. **Усиновлення чи удочеріння в комерційних цілях** – це оформлення спеціальним юридичним документом установлення батьківської опіки над дітьми, позбавленими батьківського піклування, з метою подальшого їх використання для отримання доходів (у жебракуванні, зайнятті азартними іграми чи для подальшого укладення щодо них угод, пов'язаних із фактичною передачею права власності). Про недопущення отримання комерційної вигоди з усиновлення та здійснення посередництва вказують міжнародно-правові документи. Так, відповідно до ст. 32 Конвенції про захист дітей і співробітництво в галузі міждержавного усиновлення, ніхто не повинен одержувати невинуватну фінансову чи іншу вигоду від діяльності, що стосується міждержавного усиновлення [2]. Тільки витрати й видатки, включаючи розумні професійні гонорари особам, які беруть участь у процесі усиновлення, можуть установлюватися або виплачуватися. Керівники, адміністратори та службовці органів, що беруть участь у процесі усиновлення, не одержують винагородження за надані послуги, яке є безпідставно високим. При цьому кожна держава-учасниця Конвенції

про права дитини щодо торгівлі дітьми, дитячої проституції й дитячої порнографії забезпечує, щоб, як мінімум, наступні діяння та види діяльності були повною мірою охоплені її кримінальним або карним правом, незалежно від того ці злочини вчинені на національному або транснаціональному рівні або в індивідуальному чи організованому порядку, зокрема неправомірне схилення як посередництва до згоди на усиновлення дитини з порушенням застосованих міжнародно-правових актів щодо усиновлення.

5. **Використання в збройних конфліктах** – використання особи для виконання нею бойових завдань, пов'язаних із поваленням державної влади або порушенням суверенітету й територіальної цілісності інших держав тощо. Збройні конфлікти стають каталізаторами збільшення фактів торгівлі людьми, що зумовлюється багатьма факторами. Серед них – складна криміногенна обстановка в зоні конфлікту, послаблення державних інститутів, дисфункція правоохоронних органів у зоні збройних конфліктів, складність правового статусу непідконтрольних територій, зміна гендерного балансу на окремих територіях тощо.

В умовах збройних конфліктів найбільш розповсюдженими формами торгівлі людьми з метою подальшої експлуатації стають:

- вербування, переміщення, передача, переховування або одержання осіб чоловічої статі з метою поповнення лав особового складу збройних сил сторін, що беруть участь у конфлікті;
- використання примусової праці й рабства для задоволення потреб озброєних груп;
- сексуальна експлуатація (військова проституція, насильницька вагітність);
- утягнення в злочинну діяльність;
- вилучення органів.

Крім того, під час збройного конфлікту факти торгівлі людьми найчастіше супроводжуються вчиненням інших тяжких протиправних дій, як-то: сексуальне насильство, катування тощо – або погроза застосування таких дій.

Вербувальники зазвичай використовують особисті зв'язки або фальшиві рекламні оголошення в місцевій пресі, нелегальні кадрові агенції та веб-сайти з працевлаштування. Посередниками у вербуванні можуть стати й ті, кому Ви довіряєте, – знайомі, приятелі, сусіди, а інколи навіть друзі або родичі. Часом вони й самі не знають, якими насправді можуть бути наслідки вашої подорожі. Умови, що пропонують вербувальники, є звичайно дуже привабливими та можуть видатися правдоподібними, як-то: фінансова допомога та підтримка в організації поїздки, оформлення всіх необхідних документів тощо. Найчастіше вони обіцяють легальне працевлаштування, укладання трудового контракту; оформлення візи, проїзних документів; неважку та високооплачувану роботу без вимог знання іноземної мови (наприклад, роботу офіціанткою, домогосподаркою, прибиральницею – для жінок; роботу на будівництві або в сільському господарстві – для чоловіків).

Отже, підсумовуючи все вищесказане, ми можемо констатувати таке:

1. Міжнародна організація з міграції підрахувала, що в Україні від торгівлі людьми постраждало щонайменше 230 тисяч осіб. За приблизними даними, натеper 150 мільярдів доларів США – це щорічний дохід від торгівлі людьми. Рабство – це глобальна індустрія. І від трудового полону не застрахований ніхто – від безхатьків і до звичайних українців, які в пошуках кращої долі йдуть за кордон, а натомість потрапляють у рабство.

2. Торговці людьми продовжують використовувати обман і насильство в роботі, останні тенденції вказують на те, що жінки все частіше виступають як співники злочинних угруповань. Інша особливність торгівлі людьми – злочинці, що діють у розвинених країнах,

найчастіше торгують людьми з бідних країн. На відміну від інших злочинних угруповань, торговці людьми часто працюють незалежно один від одного, вони значно менші за розміром і тому їх складніше виявити.

3. Торговці людьми «підживлюються» корупцією. Зазвичай головними співучасниками злочинів стають правоохоронні органи, працівники митного контролю й навіть дипломати, які користуються своїм імунітетом.

4. Щоб позбутися торгівлі людьми, потрібно слідкувати не тільки за тими, хто перетинає кордони нелегально, а й тими, хто перетинає кордони легально. Також у разі виявлення порушень необхідно заморожувати рахунки злочинців, вони не зможуть займатися своєю діяльністю в повному масштабі, адже торгівля людьми існує з однієї причини – вона приносить великий прибуток.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про протидію торгівлі людьми : Закон України від 26.10.2014. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2012. № 19–20. Ст. 173.
2. Конвенція про захист дітей та співробітництво в галузі міждержавного усиновлення. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_365 (дата звернення: 12.03.2020).
3. Про затвердження Державної програми протидії торгівлі людьми на період до 2010 року : Постанова Кабінету Міністрів України від 7 березня 2007 року № 410. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/410-2007-%D0%BF> (дата звернення: 12.03.2020).
4. Протидія торгівлі людьми в Україні. Статистика МОМ станом на 31 грудня 2014 р. URL: <http://iom.org.ua/ua/protidiya-torgivli-lyudmi> (дата звернення: 12.03.2020).
5. Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію Організації Об'єднаних Націй проти транснаціональної організованої злочинності. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_791 (дата звернення: 12.03.2020).
6. Торговля людьми чи інша незаконна угода про передачу людини. *Юридична енциклопедія* : у 6 т. / ред. кол. Ю С. Шемшученко (відп. ред.) та ін. Київ : Українська енциклопедія ім. М.П. Бажана, 1998–2004. Т. 6. 768 с.
7. Про заходи щодо дальшого зміцнення правопорядку, охорони прав і свобод громадян : Указ Президента України від 18.02.2002 № 143. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/143/2002> (дата звернення: 12.03.2020).
8. Global Slavery Index 2018. URL: <https://www.globalslaveryindex.org/2018/data/country-data/ukraine/> (дата звернення: 12.03.2020).

**Запорізький національний університет
Міністерства освіти і науки України**

**Електронне наукове фахове видання
«Юридичний науковий
електронний журнал»**

№ 2, 2020

**Запорізький національний університет
Запоріжжя 2020**